

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 14C/128/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213885
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Moravová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1312213885.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Moravovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingová 4, Bratislava, proti odporcovi : SR - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 27.09.2012 sa domáhal navrhovateľ vydania rozhodnutia, ktorým by súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III, pretože tento nerozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: 1180103 dlžníkom (povinným) U. W. (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 862/2002) v zákonom stanovenej lehote. Zároveň žiadal, aby súd rozsudkom zaviazal odporcu Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 331,92 eur z titulu nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. 1180103 navrhoval písomným podaním súdneho exekútorovi vykonať exekúciu. Poverením č. 5103*023130 Okresný súd Bratislava III poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Navrhovateľ dňa 10.05.2010 spísal a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku súdu návrh na zmenu súdneho exekútora, avšak exekučný súd nerozhodol o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, napriek tomu, že prejednávacia vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu.

Ako dôkaz žiadal navrhovateľ uvedené skutočnosti zistiť z exekučného spisu založeného pre exekučné konanie vedené medzi oprávneným POHOTOVOSTĚ, s.r.o, IČO : 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava a povinným U. W. pre vymoženie pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku povinného zo zmluvy o úvere č. 1180103 (registrácia súdneho exekútora EX 862/2002).

Podľa názoru navrhovateľa postup exekučného súdu je nesprávny a v rozpore so zákonom (§44 ods. 8 Exekučného poriadku), preto si uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil tak, že majetková škoda mu vznikla ako náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. Navrhovateľ ako poškodený vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,-eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,-eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným exekútorom sumu 50,-eur a na administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,-eur. Celkovo vynaložil navrhovateľ márne sumu 175,-eur.

Zároveň si navrhovateľ uplatnil ako poškodený aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa názoru navrhovateľa dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík ako je zánik povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolventnosť povinného. Výšku nemajetkovej ujmy navrhovateľ vyčíslil analogicky vychádzajúc z Nálezov Ústavného súdu, keď za prieťahy v konaní sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 663,88 eur. Výška nemajetkovej ujmy je potom 663,88 eur v roku : 12 mesiacov = 55,32 eur za mesiac, suma 331,92 eur je potom vyčíslená za viac ako 183 dní nečinnosti súdu.

Napokon navrhovateľ súdu uviedol, že o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 z. č. 514/2003 Z. z. požiadal odporcu, avšak odporca do podania návrhu na jeho žiadosť pozitívne nereagoval.

Navrhovateľ ďalej namietal predpojatosť Okresného súdu Bratislava III z dôvodu, že tento súd je štátnym orgánom, ktorý svojím konaním, nesprávnym úradným postupom, spôsobil vznik škody na strane navrhovateľa a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Bratislava III by porušilo právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, nakoľko sudcovia Okresného súdu Bratislava III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 5NcC/241/2012-14 zo dňa 26.10.2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Bratislava III JUDr. Anna Moravová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci.

Odporca s návrhom nesúhlasil a žiadal ho ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť. Predovšetkým poukázal na to, že navrhovateľ podal zmatečné podanie, keď neboli splnené procesné podmienky, aby súd vo veci mohol konať a vydať rozhodnutie. V návrhu navrhovateľa nie je uvedená spisová značka príslušného exekučného konania, ktoré je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody, navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz k návrhu a celú dôkaznú povinnosť prenáša na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám a napokon z jeho návrhu ani nie je zrejmé z akého titulu sa domáha náhrady škody, či z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodov prieťahov alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, ako aj, že navrhovateľ neuviedol ani aké kroky podnikol na odstránenie neželaného stavu.

Uvedol, že dňa 23.04.2012 mu boli od navrhovateľa predložené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a keďže už dňa 27.09.2012 bola súdu doručená žaloba vo veci je zjavné, že navrhovateľ ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Z uvedeného dôvodu má odporca za to, že návrh bol uplatnený na súde predčasne, pričom odporca informoval súd, že na opakované výzvy na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku navrhovateľa navrhovateľ odporcovi neposkytol žiadnu súčinnosť, preto nárok navrhovateľa považuje odporca za predbežne neprerokovaný.

K uplatnenému nároku odporca uviedol, že pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené tri podmienky: a to nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, všetky tieto podmienky musia vzniknúť súčasne.

Ďalej uviedol, že v praxi je zaužívaný model, v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov (keďže súčasne s rozhodnutím o zmene exekútora exekučný súd rozhodne v tomto uznesení aj o trovách pôvodného exekútora) a na zaslanie príslušného exekútorskeho spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu z ust. §44 ods. 9 Exekučného poriadku (súd vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený). Odporca pripúšťa, že v niektorom prípade mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty odo dňa doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípade, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť; v takomto prípade exekučný súd z objektívnych dôvodov nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora tak, aby v tejto lehote rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora. Odhliadnuc od uvedeného, v prípadoch podozrenia, že exekučný súd nekonal o návrhu navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. Zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch. Ak navrhovateľ tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka, keďže si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku.

Poukázal na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02, ktorá konštatuje, že pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktorí by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I.ÚS 63/00).

Vzhľadom na povahu úkonu (rozhodnutie o zmene súdneho exekútora), zákonom ustanovenú lehotu, lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť navrhovateľa i nevyhnutnosť vykonať pred resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému súdному exekútorovi, vyjadrenie pôvodného súdneho exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu a jeho zaslanie novému súdному exekútorovi a rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora) nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote stanovenej zákonom považovať za zbytočné prieťahy, a teda za nesprávny úradný postup.

Zároveň poukázal na ust. § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zjavné, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie, s ohľadom na zachovanie kontinuity konania.

Pri existencii prieťahov v konaní odporca poukázal na ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení účinnom od 1.1.2013) keď pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil

disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, pričom uviedol, že navrhovateľ nepreukázal, že by v danej veci takýmto spôsobom bolo konštatované porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov. Podľa názoru odporcu, či v konkrétnom prípade bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov je kompetentný preskúmať ústavný súd. Navrhovateľ nepreukázal vznik a ani výšku škody. Podľa odporcu, akákoľvek výška nákladov na správu informačného systému a udržiavanie systému vznikla navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prietahy a jej uplatnenie považoval odporca za účelové, keďže navrhovateľ ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Požadovať paušálne sumy za navrhovateľom veľmi všeobecne uvedené činnosti je podľa odporcu nesprávne a účelové. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami. Poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a nemožno vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eur na základe nálezov Ústavného súdu. Pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy sa vychádza z významu sporu pre navrhovateľa, zo skutočnosti, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave, ako aj zo skutočnosti, či sa jedná o právnickú alebo fyzickú osobu. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, odporca uviedol, že pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Navrhovateľ nekonkretizoval, v čom spočíval "zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov" navrhovateľa, a ako situácia "ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa". Odporca s poukazom na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)] 1360 a článok v denníku SME zo dňa 16.07.2012 uviedol, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. V takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie navrhovateľa. S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti navrhovateľa považoval odporca za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si navrhovateľ uplatňoval nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala navrhovateľovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite navrhovateľa. Súčasne v takejto situácii platí, že aj v prípade porušenia práva navrhovateľa, už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce.

Návrh žiadal zamietnuť aj z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu. Podľa názoru odporcu zodpovednosť nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite, atribútom príčinnej súvislosti je „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

K nemajetkovej ujme uviedol, že navrhovateľ nesprávne vychádzal z paušálnej sumy 663,88 eur za prietahy v konaní s poukazom na viacero nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky, keď poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické, ale je potrebné výšku nemajetkovej ujmy posudzovať podľa § 17 ods. 3 z.č. 514/2003 Z. z., najmä s prihliadnutím na osobu poškodeného, jeho doterajší život, za ktorých k nemu došlo, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli v súkromnom živote a závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení, či na to, že navrhovateľ si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy ako spoločnosť - právnická osoba a v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal zánik podnikateľských aktivít a plánov, resp. nepreukázal ako situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské aktivity.

Zároveň vzniesol námietku premlčania, keďže má za to, že k uplynutiu lehoty na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora došlo tri roky pred dňom, kedy bola odporcovi doručená žiadosť o predbežné prerokovanie nároku.

Napokon priložil súdu listiny z ktorých obsahu možno konštatovať, že navrhovateľ a jeho praktiky práve v dôsledku porušovania práv spotrebiteľa sú vnímané verejnosťou negatívne, keď navrhovateľ využíva neprijateľné podmienky pri svojej podnikateľskej činnosti.

Okresný súd Bratislava III uznesením č. k. 14C/128/2012-26 zo dňa 10.09.2013 z dôvodu hospodárnosti konania spojil na spoločné konanie veci Okresného súdu Bratislava III v Bratislave vedené pod sp.zn. 14C/128/2012, sp.zn. 14C/130/2012, sp.zn. 14C/131/2012, sp.zn. 14C/132/2012, sp.zn. 14C/133/2012, sp.zn. 14C/137/2012, s tým, že uvedené spojené veci budú vedené pod spoločnou sp.zn. 14C/128/2012.

V právnej veci vedenej pod sp. zn. 14C/130/2012 sa navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania zo dňa 17.09.2012 doručeným súdu dňa 27.09.2012 domáhal voči odporcovi zaplataenia majetkovej škody 175,- eur a nemajetkovej ujmy 387,24 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. 6050081 navrhoval písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu. Poverením č. 5103*026274 Okresný súd Bratislava III poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Navrhovateľ dňa 10.08.2009 spísal a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku súdu návrh na zmenu súdneho exekútora, avšak exekučný súd nerozhodol o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, napriek tomu, že prejednávacia vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4NcC/239/2012-19 zo dňa 29.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci, okrem sudkyne JUDr. Nadeždy Weisovej.

V právnej veci vedenej pod sp. zn. 14C/131/2012 sa navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania zo dňa 17.09.2012 doručeným súdu dňa 27.09.2012 domáhal voči odporcovi zaplataenia majetkovej škody 175,- eur a nemajetkovej ujmy 387,24 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. 6050120 navrhoval písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu. Poverením č. 5103*026272 Okresný súd Bratislava III poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Navrhovateľ dňa 10.08.2009 spísal a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku súdu návrh na zmenu súdneho exekútora, avšak exekučný súd nerozhodol o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, napriek tomu, že prejednávacia vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 11NcC/239/2012-15 zo dňa 26.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III v Bratislave nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci okrem sudkyne JUDr. Nadeždy Weisovej.

V právnej veci vedenej pod sp. zn. 14C/132/2012 sa navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania zo dňa 17.09.2012 doručeným súdu dňa 27.9.2012 domáhal voči odporcovi zaplataenia majetkovej škody 175,- eur a nemajetkovej ujmy 387,24 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. 6080011 navrhoval písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu. Poverením č. 5103*024432 Okresný súd Bratislava III poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Navrhovateľ dňa 10.08.2009 spísal a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku súdu návrh na zmenu súdneho exekútora, avšak exekučný súd nerozhodol o zmene exekútora do

30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, napriek tomu, že prejednávacia vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 2NcC/222/2012-17 zo dňa 24.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III v Bratislave nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci.

V právnej veci vedenej pod sp. zn. 14C/133/2012 sa navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania zo dňa 17.09.2012 doručeným súdu dňa 27.9.2012 domáhal voči odporcovi zaplatenia majetkovej škody 175,- eur a nemajetkovej ujmy 442,56 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. 5040094 navrhoval písomným podaním súdneho exekútora vykonať exekúciu. Poverením č. 5103*021824 Okresný súd Bratislava III poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Navrhovateľ dňa 10.08.2009 spísal a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku súdu návrh na zmenu súdneho exekútora, avšak exekučný súd nerozhodol o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, napriek tomu, že prejednávacia vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 3NcC/236/2012-14 zo dňa 29.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci.

V právnej veci vedenej pod sp. zn. 14C/137/2012 sa navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania zo dňa 17.09.2012 doručeným súdu dňa 27.9.2012 domáhal voči odporcovi zaplatenia majetkovej škody 175,- eur a nemajetkovej ujmy 165,96 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. 8090032 navrhoval písomným podaním súdneho exekútora vykonať exekúciu. Poverením č. 5103*027375 Okresný súd Bratislava III poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Navrhovateľ dňa 11.08.2010 spísal a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku súdu návrh na zmenu súdneho exekútora, avšak exekučný súd nerozhodol o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, napriek tomu, že prejednávacia vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 8NcC/233/2012-14 zo dňa 23.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci.

Podaním doručeným súdu dňa 25.09.2015 navrhovateľ navrhoval prerušiť konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/128/2012 aj z dôvodu konania vedeného pred Súdnym dvorom Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, v konaní o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Navrhovateľ v zastúpení svojím právnym zástupcom návrh na prerušenia konania odôvodnil tým, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp. zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti navrhovateľke na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. V uvedenom konaní vystupujú na strane odporcov v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a v 2. rade: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu spotrebiteľa - HOOS, P.O.Box 13, Bratislava, IČO: 42 176 778. Okresný

súd Prešov v danom konaní uznesením zo dňa 07.10.2013 v súlade s ust. § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol predložiť odporca v 1. rade - Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR. Odporca v 1. rade navrhol predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie nasledovné prejudiciálne otázky:

1. Či ide o závažné porušenie práva Európskej únie, ak sa vymôže v exekúcii vedenej na základe rozhodcovského rozsudku plnenie z neprijateľnej podmienky v rozpore s judikatúrou Európskej únie?
2. Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti navrhovateľky požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia ?
3. V prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje navrhovateľka, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť navrhovateľky a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu ?
4. Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je navrhovateľkou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením ?
5. Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody ?

Zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, ktorého účastníkmi sú zhodne navrhovateľ a odporca v tomto konaní, má podľa tvrdenia navrhovateľa pre ďalší priebeh a rozhodnutie v konaní zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie boli Súdnemu dvoru Európskej únie predložené prejudiciálne otázky, prejudiciálne konanie č. C-168/15, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie súdu o návrhu navrhovateľa v predmetnom konaní a konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené, navrhovateľ má za to, že je daný dôvod v zmysle § 109 ods. 2, písm. c) O.s.p. na prerušenie konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 14C/128/2012 až do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010.

Navrhovateľ svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil, ani nežiadal pojednávanie z dôležitého dôvodu odročiť.

Odporca ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom na deň 17.05.2016 s tým, že nežiada odročenie pojednávania a trvá na svojich písomných vyjadreniach doručených súdu.

Súd vykonal dokazovanie dňa 17.05.2016 bez prítomnosti účastníkov konania podľa §101 ods. 2 O.s.p., oboznámil sa s obsahompisu a dospel k tomuto skutkovému a právnemu stavu veci:

Pred rozhodnutím vo veci súd najskôr rozhodol o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania. Súd prvého stupňa konštatuje, že z obsahu návrhu vyplýva, že ide o návrh na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zo strany oprávneného z dôvodu, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v 15-dňovej zákonnej lehote a postupoval so zbytočnými prietahmi, pričom exekučné konanie bolo ukončené zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia a vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Naproti tomu v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 ide o nárok zo zodpovednosti za škodu zo strany povinného z dôvodu, že v nejakej exekučnej veci súdny orgán poverenie na vykonanie exekúcie vydal. Prejudiciálne otázky položené Okresným súdom Prešov Súdnemu dvoru Európskej únie smerujú k tomu, či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia, pred

samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a tiež pred vyčerpaním možnosti oprávnenej požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia.

Vzhľadom na uvedené rozdiely týkajúce sa skutkových okolností danej veci (exekučné konanie bolo ukončené zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia) a skutkových okolností zistených v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 (exekučné konanie, ktoré prebieha), riešenie špecifikovaných prejudiciálnych otázok položených Okresným súdom Prešov Súdnemu dvoru Európskej únie nemá, podľa názoru súdu, pre rozhodnutie súdu v danej veci žiadny význam, preto návrh navrhovateľa na prerušenie konania nepovažoval za dôvodný a zamietol ho.

Navrhovateľ je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. 1180103) mal navrhnúť písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu. Poverením č. 5103*023130 Okresný súd Bratislava III mal poveriť súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Navrhovateľ dňa 10.05.2010 mal spísať a podať postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku súdu návrh na zmenu súdneho exekútora, avšak exekučný súd nemal rozhodnúť o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, napriek tomu, že prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu.

Ako dôkaz žiadal navrhovateľ uvedené skutočnosti zistiť z exekučného spisu založeného pre exekučné konanie vedené medzi oprávneným POHOTOVOSTĚ, s.r.o, IČO : 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava a povinným P. W. pre vymoženie pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku povinného zo zmluvy o úvere č. 1180103 (registrácia súdneho exekútora EX 862/2002).

Podľa názoru navrhovateľa postup exekučného súdu mal byť nesprávny a v rozpore so zákonom (§44 ods. 8 Exekučného poriadku), preto si uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil tak, že majetková škoda mu vznikla ako náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. Navrhovateľ ako poškodený vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,-eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,-eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným exekútorom sumu 50,-eur a na administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,-eur. Celkovo vynaložil navrhovateľ márne sumu 175,-eur.

Zároveň si navrhovateľ uplatnil ako poškodený aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa názoru navrhovateľa dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík ako je zánik povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolventnosť povinného. Výšku nemajetkovej ujmy navrhovateľ vyčíslil analogicky vychádzajúc z Nálezov Ústavného súdu, keď za prieťahy v konaní sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 663,88 eur. Výška nemajetkovej ujmy je potom 663,88 eur v roku : 12 mesiacov = 55,32 eur za mesiac, suma 331,92 eur je potom vyčíslená za viac ako 183 dní nečinnosti súdu.

Podľa § 5 ods. 1 O.s.p. súdy poskytujú pri plnení svojich úloh účastníkom v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach.

Podľa § 5 ods. 1 O.s.p. súdy povinnosť podľa odseku 1 nemajú, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom.

Podľa § 79 ods. 2 O. s. p. navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, účinného v čase namietaného nesprávneho úradného postupu, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, účinného v čase namietaného nesprávneho úradného postupu, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona v znení účinnom od 01.01.2013, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrovanie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 citovaného zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1, 2, 3 citovaného zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 27 ods. 1 citovaného zákona zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Súd mal za potrebné návrh zamietnuť a to z nasledovných dôvodov: v návrhu navrhovateľa zastúpeného advokátom tak, ako bol súdu doručený dňa 27.09.2012 nie je uvedená spisová značka exekučného konania, ktoré je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody. Navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukázal existenciu predmetného

exekučného konania, vznik skutočnej škody a nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ síce uviedol dôkazy najmä odkaz na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Navrhovateľ pritom ako oprávnený z exekučného konania mal možnosť a záujem relevantným a jednoznačným spôsobom identifikovať konanie, v ktorom mu mala byť spôsobená škoda ako aj porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie § 79 ods. 1 upravuje náležitosti návrhu na začatie konania. Návrh musí okrem všeobecných náležitostí podľa § 42 ods. 3 obsahovať v zmysle § 79 ods. 1 O.s.p. identifikáciu účastníkov, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ktoré sa v návrhu odvoláva a uviesť čoho sa v návrhom domáha. Zisťovanie skutkového stavu je nevyhnutným predpokladom posúdenia toho, čo je v tom ktorom konaní právo. Proces získavania týchto skutkových poznatkov tvorí procesné dokazovanie. V konaní je navrhovateľ povinný pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojho nároku. Napriek tomu, že povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť sú procesnými povinnosťami ich splnenie nemôže súd vynucovať ani sankcionovať. Navrhovateľ síce označil dôkazy ale je jeho povinnosťou aj dôkazy predložiť. V danom prípade navrhovateľa ako oprávnený z exekúcie disponoval relevantnými dôkazmi, ktoré bol povinný súdu predložiť. Navrhovateľ si túto svoju povinnosť nesplnil, neunesol dôkazné bremeno čím stratil spor. Navrhovateľ dal spracovať znalecký posudok, ktorý preukáže výšku vzniknutej škody za ktorá zodpovedá odporca. Súd v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. tento dôkaz nevykonal nakoľko časť návrhu týkajúca sa vzniku náhrady škody a nemajetkovej ujmy stratila svoje opodstatnenie, nakoľko jej priznanie bolo závislé na posúdení či konaním súdu v exekučnom konaní došlo alebo nedošlo k porušeniu zákona. K stanovisku odporcu súd uvádza, že i keď návrh bol zamietnutý ako nedôvodný, keďže navrhovateľ nepreukázal žiadnym spôsobom, že mu škoda vznikla nesprávnym úradným postupom súdu v exekučnom konaní, súd nemal dôvod skúmať a zisťovať, či návrh podaný podľa § 15 ods. 1 z.č. 514/2003 Z. z. bol riadne predbežne prerokovaný. Súd je tiež toho názoru, že prípadné prietahy v súdnom konaní je oprávnený konštatovať len Ústavný súd SR, a až na základe jeho rozhodnutia vo veci je možné sa zaoberať prípadným nesprávnym úradným postupom v súdnom konaní podľa § 9 ods. 1 z.č. 514/2003 Z. z..

Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom ako zodpovednosti objektívnej, je kumulatívne splnenie podmienok, ktorými sú existencia nesprávneho úradného postupu, existencia majetkovej škody resp. nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom v súlade s § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. je aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Súd preto v tomto prípade neskúmal, či došlo k prietahom v konaní, ale skúmal nedodržanie zákonnej lehoty.

Podľa súčasného znenia zákona č. 514/2003 Z. z. všeobecný súd nie je oprávnený skúmať existenciu nesprávneho úradného postupu. Nakoľko však právna úprava zákona č. 514/2003 Z. z., účinná v období namietaného nesprávneho úradného postupu, nevyžadovala vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, súd dospel v súlade s § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. k záveru, že je oprávnený skúmať existenciu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní zákonnej lehoty. Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že nebol splnený prvý predpoklad zodpovednosti štátu za škodu, keďže túto navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal.

Čo sa týka ďalších predpokladov zodpovednosti štátu za škodu, existencie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, súd sa stotožnil s argumentáciou odporcu a dospel k záveru, že navrhovateľ ich v konaní nepreukázal. Súd mal za to, že v priebehu exekúcie v čase keď je podaný návrh na zmenu exekútora k žiadnej škode pre prípadnú nečinnosť súdu nemôže dôjsť, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal náhrady majetkovej škody predstavujúcej náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky, mal súd za to, že aj v prípade, že by existovala možnosť vzniku škody, je možné uhradiť iba skutočnú škodu a ušlý zisk,

ktorých vznik je povinný navrhovateľ preukázať. Navrhovateľ v konaní nepredložil ani neoznačil žiaden dôkaz preukazujúci existenciu nesprávneho úradného postupu a vznik majetkovej škody a škodu vyčíslil paušálne za pracovné výkony zamestnancov, udržiavanie a správu informačného systému, administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom a za administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde. Paušálne vyčíslené administratívne výdavky nie sú skutočnou škodou a jedná sa iba o jednostranné tvrdenia navrhovateľa, ktoré nemajú oporu v predložených či označených dôkazoch. Dôkazné bremeno preukázať vznik a výšku skutočnej škody zaťažovalo navrhovateľa. Keďže navrhovateľ toto dôkazné bremeno neuniesol (nepredložil ani neoznačil žiaden dôkaz), súd jeho návrh v časti o náhradu škody zamietol.

Navrhovateľ sa taktiež domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože mal za to, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a ak nie je možné túto ujmu uspokojiť inak. Z uvedeného vyplýva, že nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Aj tu platí povinnosť preukázania nemajetkovej ujmy, pretože okolnosť nedodržania zákonnej lehoty, bez osvedčenia skutočností preukazujúcich dopad nesprávneho úradného postupu, jeho vplyvu, následkov na navrhovateľa v rôznych oblastiach pôsobenia, nemá za následok automatický vznik nároku na nemajetkovú ujmu. Konanie o náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je totiž súdnym konaním, v ktorom platí zásada kontradiktórnosti a unesenia dôkazného bremena účastníkom konania. Z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 467/08 vyplýva, že právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie. Predpokladom na uplatnenie nemajetkovej ujmy v súlade s § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. je práve preukázanie následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Medzi prvky nemateriálnej ujmy u právnických osôb patrí povesť spoločnosti, ale taktiež neistota v plánovaní rozhodovaní a problémy spôsobené vedeniu spoločnosti. Navrhovateľ uviedol, že nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Navrhovateľ však svoje tvrdenia nijakým spôsobom nekonkretizoval a ničím nepreukázal. Súd nemôže navrhovateľovi priznať náhradu nemajetkovej ujmy na základe jeho abstraktných tvrdení, keď nepreukázal a nekonkretizoval aké podnikateľské postupy a aktivity boli ovplyvnené. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu vyvolala u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť spoločnosti, súd mal za to, že navrhovateľ nevyužil svoje zákonné možnosti a nielenže vydanie rozhodnutia na súde neurgoval, ale ani nepodal sťažnosť na prietahy v konaní. Navyše súd s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 675/2011 zastáva názor, že nepríjemnosti spôsobené členom vo vedení spoločnosti možno zohľadniť iba v obmedzenej miere, a že v rámci odškodnenia právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnou neprímeranou dĺžkou konania by nemali byť odškodnené aj fyzické osoby, ktoré sa na právnickej osobe nejakým spôsobom podieľajú, nakoľko im nevzniká ujma priamo (nie je daná priama príčinná súvislosť).

Súd sa nestotožňuje ani s názorom navrhovateľa, že možno priamo porovnávať nemajetkovú ujmu za nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia a nárokom priznávaným Ústavným súdom Slovenskej republiky za prietahy v konaní. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, na závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a na závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška nemajetkovej ujmy sa preto bude líšiť na základe individuálnych daností prípadu a z tohto dôvodu jej výšku nemožno paušalizovať.

Súd mal ďalej za to, že navrhovateľ nepreukázal ani splnenie tretieho predpokladu zodpovednosti štátu za škodu, keď nepreukázal existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a uplatňovanou majetkovou a nemajetkovou škodou.

Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie všetkých predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Súd pritom prihliadol na tú skutočnosť, že odporcovci žiadne trovy konania nevznikli, preto mu ich nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 veta prvá O.s.p.).